

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Paaske-Lilien

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 302. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_306_12-txt-shoot-idm635.pdf (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det passer godt til slig en bælmørk Nat,
Det Eventyr du havde at fortælle,
Thi neppe tro'r jeg du ved Dagens Lys,
Naar dig en Romer stirred stivt i Øiet,
End skulde vove at gientage Sligt,
Hvortil kun Svaret er: det troer en Jøde.
Om Natten, det er sandt, naar man er sløv,
Og sat paa Narrevagt for raadne Jøder,
Da kan man ikke lee ad slig en Løgn,
Men ærgre sig, det kan og maa en Romer,
Som veed hvad der kan skee og ikke skee,
Som traadte Børne-Skoene i Viisdoms Skole,
Hos Cicero, Horats, Ovid, Virgil,
Og lærde Overtroen at foragte,
Men lærde ogsaa, hvad i fordum Tid,
Hvad den endnu paa Pøbelen kan virke.
Var, gamle Graaskiæg! det kanskee din Agt,
At prøve om en Romer kunde bæve,
Da skulde du kun hvisket det til mig,
Ei raabt det ud for hele Vagtens Øren,
Thi mellem mange kan vel findes een,
Ja, mellem alle tør vel findes mange,
Som, selv i Feldten, har end ei udsvedt
303 Hvad de indsugede med Moder-Melken.
Det gaaer med Overtro som anden Sot,
Den flyver paa, som Ørnen paa sit Bytte,
Men kryber seent som Sneglen af sit Huus,
End maae Aarhundreder vel gaae og komme,
Før Lampen som de vise Mænd har tændt,
Udskinnende fra deres snevre Kammer,
Bestraale kan den hele Jordens Kreds,
Ja, hvem tør sige, at selv nogensinde,
Dens Skin oplyse kan en Jødepræst!
Et Folk, hos hvem mod Lyset sig forene,
Haardnakket Dumhed og forvorpen List!
Det var ei godt om alle Dyr blev kloge,
Eet Rom er nok til Viisdoms Fædreland,
Det samme Rom skal Verden evig styre,
Det er vel saa, med Ingen Rom kan dele,
Det har forenet alles Overtroe,
For med sin Viisdom Alles Tro at fælde;
Hvi skulde nu vel, paa sin Dronningstoel,
Det noget Folk sit Feieskarn misunde!
Gjør I kun Guder frit som dumme Børn,
Naar Børn og Guder hylde Romas Ørn!
Men tænk kun ei, du binde kan en Romer
Paa Ærmet slig en tosset Jødeløgn,
Hvis Mage knap selv Vanvid har opspundet!
Var du kanskee i Ledtog med ham selv,
304 Den Gud, som kunde blæse Liv i Døde,
Men ikke holde Livet i sig selv,
Da han blev nagelfast i Romer-Hænder!
Saa skulde Sagnet os vel kyse bort,
Saa du fik Raaderum, og os i Lommen,
Som Vidner om et saadant Underværk,
Som det du gjorde med din syge Frænde:
At putte levende ham i sin Grav,
For at opvække ham igien af Døde.
Det er da godt, at han, som ligger der,
Er død paa romersk, og at i hans Side
Er prikket med en romersk Knappenaal,
Han skal vist ikke gaae igien der hjemme,
Og æde Paaske-Lammet fra de Smaa,
Men Enden bliver nok, at vi maa hielpe
Jer allesammen til at døe tilgavn's,
Thi Landet har Dagtyve nok at føde,

Og vil de Døde da nu ogsaa æde med,
Da faae en Hungersnød vi som er ægte.
Det gaaet har i Verden før saa galt,
At for at leve man har ædt de Døde,
Men her fik Piben da en anden Lyd,
Her levende de Døde aad os op.